

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-187(29)/15/16/TN/AK

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2016 r.

DECYZJA nr DNR-1/92/2016

Na podstawie:

- 1) art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) i art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a i c oraz art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego na wniosek przedsiębiorcy Meblarskiej Spółdzielni Pracy „DĄB” z siedzibą w Gdyni, w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r., dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa kanapy CLEO, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję;
- 2) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 roku o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Meblarską Spółdzielnię Pracy „DĄB” z siedzibą w Gdyni do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 811,80 zł (słownie: osiemset jedenaście złotych i osiemdziesiąt groszy), stanowiącej równowartość kosztów opinii biegłego – badań laboratoryjnych kanapy CLEO, przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna z siedzibą w Poznaniu.

Uzasadnienie

Pismem z 12 maja 2016 r. przedsiębiorca Meblarska Spółdzielnia Pracy „DĄB” z siedzibą w Gdyni (dalej jako: „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r. W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że kanapa CLEO (dalej także jako: „kanapa” lub „mebel”), ze względu na rozwiązania konstrukcyjne polegające na braku stateczności poduchy oparciowej po rozłożeniu kanapy, nie jest bezpieczna i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a i c ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2015 r. poz. 322 oraz z 2016 r. poz. 542) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”) – w przypadku kanap wprowadzonych na rynek – nakazał stronie postępowania wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt oraz ostrzeżenie konsumentów o stwarzanym przez niego zagrożeniu. Ponadto, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 82 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania zakwestionowała decyzję Prezesa UOKiK nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r., wskazując, że kanapa CLEO jest produktem bezpiecznym oraz wniosła o jej uchylenie i umorzenie. Strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK niewzięcie pod uwagę przy dokonywaniu oceny bezpieczeństwa mebla wszystkich kryteriów wymienionych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i oparcie rozstrzygnięcia sprawy wyłącznie na badaniach organoleptycznych kanapy, przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Powyższe, w opinii strony postępowania doprowadziło do nierozważenia wszystkich, istotnych okoliczności sprawy, co w konsekwencji skutkowało wydaniem rozstrzygnięcia z naruszeniem art. 7 i 77 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 i 868) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”). Strona postępowania wskazała ponadto, że badania przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej nie odzwierciedlają faktycznego sposobu korzystania z kanapy, a stwierdzone zagrożenia nie występują w trakcie normalnego użytkowania produktu. Powyższe potwierdza zdaniem strony postępowania okoliczność braku skarg i reklamacji na produkt. W związku z powyższym strona postępowania uznała, że kanapa stwarza znikome zagrożenia dla

konsumentów dające się pogodzić ze zwykłym używaniem produktu, które i tak zostało przez nią wyeliminowane w trakcie postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Prezesa UOKiK, na skutek dokonania zmian w konstrukcji kanap będących w posiadaniu strony postępowania oraz podjęcia pełnej współpracy z organem nadzoru w celu dokonania stosownych napraw również wobec mebli wprowadzonych na rynek. Ponadto, strona postępowania zarzuciła Prezesowi UOKiK, że nie dokonał miarkowania wysokości kary pieniężnej, co doprowadziło do nałożenia jej w wysokości zbliżonej do maksymalnej przewidzianej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym zakresie strona postępowania stwierdziła, że organ nadzoru nieprawidłowo określił stopień i okoliczności naruszenia obowiązków nałożonych na producenta produktu, a także nie uwzględnił sytuacji rynkowej producentów mebli, co doprowadzić może do wyeliminowania strony postępowania z rynku i skutkować koniecznością likwidacji przedsiębiorcy.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 maja 2016 r. – k. 166-170 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 15 czerwca 2016 r. Prezes UOKiK postanowił przeprowadzić dowód z opinii biegłego, tj. Instytutu Technologii Drewna z siedzibą w Poznaniu w celu wykonania badania laboratoryjnego pozwalającego ustalić, czy kanapa CLEO spełnia wymagania stateczności po jej rozłożeniu (w funkcji do leżenia).

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 15 czerwca 2016 r. – k. 173 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 lipca 2016 r. do UOKiK wpłynęło sprawozdanie z badań laboratoryjnych kanapy CLEO, przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna z siedzibą w Poznaniu. Przedmiotowe badania potwierdziły, że podczas użytkowania mebla w funkcji do leżenia część uchylna jego leżyska poddana obciążeniu traci stateczność i przechyla się do pozycji pionowej.

Dowód: sprawozdanie z badań laboratoryjnych produktu nr 1825/2016/S.D. z 6 lipca 2016 r. – k. 175-177 akt postępowania Prezesa UOKiK.

piśmie z 20 lipca 2016 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikach badań laboratoryjnych produktu oraz wskazał, że zakres toczącego się postępowania obejmować będzie także rozstrzygnięcie w zakresie obowiązku poniesienia przez nią kosztów badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez powołanego biegłego w wysokości 811,80 zł na podstawie faktury VAT nr FVS 1025/07/2016 z 8 lipca 2016 r. Tym samym pismem organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 30 lipca 2016 r. – k. 180 akt postępowania Prezesa UOKiK;
faktura VAT nr FVS 1025/07/2016 z 8 lipca 2016 r. – k. 179 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 lipca 2016 r. strona postępowania wystąpiła do Prezesa UOKiK z wnioskiem o przekazanie jej skanu sprawozdania z ww. badań laboratoryjnych kanapy.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 lipca 2016 r. – k. 183 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W tym samym dniu Prezes UOKiK przesłał skan sprawozdania z badań laboratoryjnych produktu na adres poczty elektronicznej, wskazany przez stronę postępowania.

Dowód: wydruk komputerowy dokumentujący treść przesłanej wiadomości mailowej – k. 182 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 2 sierpnia 2016 r. strona postępowania stwierdziła, że negatywny wynik badań laboratoryjnych w zakresie stateczności kanapy CLEO nie przesądza o niebezpieczeństwie tego produktu. Strona postępowania wskazała w pierwszym rzędzie, że biegły przebadał produkt w oparciu o wymagania dotyczące stateczności, określone w pkt 7.2 normy PN-EN 1725:2001 *Meble mieszkaniowe – Łóżka i materace – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma PN-EN 1725:2001”), podczas gdy produkt będący przedmiotem postępowania jest przeznaczony głównie do siedzenia, a funkcja

leżenia jest okazjonalna, co wynika wprost z przeznaczenia kanapy. Strona postępowania uznała ponadto, że zastosowanie metody badawczej określonej w normie (polegającej na przyłożeniu dwóch sił po 600N w odległości 60 mm od krawędzi mebla) może co najwyżej świadczyć, że mebel traci stateczność w przypadku, gdy jednocześnie usiądą na samej krawędzi kanapy dwie osoby dorosłe o łącznej wadze 120 kg. Strona postępowania podkreśliła również, że w trakcie użytkowania kanapa dosunięta jest do ściany, co uniemożliwia upadek, natomiast leżenie na niej w odległości 60 mm od krawędzi jest mało prawdopodobne. W związku z powyższym, strona postępowania stwierdziła, że przeprowadzone badania laboratoryjne mebla nie potwierdzają możliwości występowania zagrożeń związanych z jego użytkowaniem, na które wskazał organ nadzoru w zaskarżonej decyzji administracyjnej oraz oświadczyła, że podczas „praktycznych” badań mebla dokonanych we własnym zakresie stwierdziła, że część oparciowa kanapy zachowuje stabilność, o czym świadczy również brak odnotowanych reklamacji ze strony użytkowników. Strona postępowania podtrzymała swoje stanowisko odnośnie bezpieczeństwa kanapy CLEO wskazując ponownie, że nie stwarza ona zagrożenia dla zdrowia i życia konsumentów, a ewentualne minimalne zagrożenie dające się pogodzić z normalnym użytkowaniem produktu zostało przez nią wyeliminowane poprzez zmianę konstrukcji mebla dokonaną w toku postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 sierpnia 2016 r. – k. 184-185 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmiany stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 kwietnia 2013 r., II OSK 2579/11). Powyższe stanowisko sądu nie traci na aktualności także w przypadku postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w którym to postępowaniu funkcję

odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak celowość i słuszność rozstrzygnięcia.

We wniosku z 12 maja 2016 r. strona postępowania zwróciła się o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r. wnosząc o jej uchylenie oraz umorzenie postępowania I instancji, z uwagi na fakt, że kanapa będąca przedmiotem postępowania jest bezpieczna. W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania zaskarżyła kwestionowaną decyzję w całości i ponownie dokonał analizy całego zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego – zarówno pod kątem dokonanej oceny bezpieczeństwa produktu jak również nałożonej kary pieniężnej – ze szczególnym uwzględnieniem okoliczności podniesionych przez stronę.

Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r. było ustalenie, czy kanapa CLEO spełnia ogólne wymagania bezpieczeństwa. Podstawą do wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu były wyniki badań organoleptycznych tego mebla, przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, którzy stwierdzili, że kanapa CLEO może stwarzać zagrożenie dla użytkowników z uwagi na brak stateczności niczym niepodpartej części jej leżyska. W ich opinii po rozłożeniu kanapy i obciążeniu leżyska stanowiącego oparcie, następuje niekontrolowane uniesienie do góry krawędzi wewnętrznej niepodpartej części leżyska (tj. oparcie składa się, wracając do ustawienia pionowego), co może spowodować nagły upadek użytkownika na podłogę, w wyniku czego może dojść do stłuczenia, złamania bądź uszkodzenia ciała lub urazu głowy. Natomiast w przypadku ustawienia kanapy w pobliżu ściany i ułożeniu na tej części leżyska dziecka, może dojść do podniesienia się tej części mebla, w wyniku czego dziecko zsunie się pomiędzy ścianę i kanapę, co może spowodować zaklinowanie się go między płaszczyznami, a w konsekwencji spowodowania trwałego kalectwa lub śmierci na skutek jego podduszenia bądź jego uduszenia. W związku z dysponowaniem przez organ nadzoru ww. wynikami badań produktu, jak również brakiem przedstawienia przez stronę postępowania kontrdowodów odnośnie prawidłowości dokonanej oceny bezpieczeństwa produktu, a także mając na uwadze jej deklarację dotyczącą podjęcia działań naprawczych polegających na zmianie konstrukcji mebla poprzez wprowadzenie dodatkowych zabezpieczeń jego części oparciowej, Prezes UOKiK uprawniony był do stwierdzenia, że kanapa CLEO nie jest

produktem bezpiecznym. Należy bowiem stwierdzić, że „w postępowaniu administracyjnym ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Prowadzi to do konkluzji, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony” (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt: IV SA/Wr 825/12).

Niezależnie od powyższego, w związku z zakwestionowaniem przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny bezpieczeństwa kanapy, której dotyczy zaskarżona decyzja Prezesa UOKiK, organ nadzoru postanowił zweryfikować prawidłowość poczynionych w sprawie ustaleń i przeprowadzić dowód z opinii biegłego – Instytutu Technologii Drewna z siedzibą w Poznaniu celem ustalenia, w drodze badań laboratoryjnych produktu, spełniania przez kanapę CLEO, użytą w funkcji do leżenia (tj. po rozłożeniu), wymagań bezpieczeństwa w zakresie stateczności. Powyższe badania laboratoryjne mebla, przeprowadzone przez akredytowane laboratorium badawcze w oparciu o wymagania dotyczące stateczności określone w pkt. 7.2 normy PN-EN 1725:2001 wykazały, że część uchylna leżyska kanapy, poddana obciążeniu traci stateczność i przechyliła się do pozycji pionowej. Należy przy tym zauważyć, że argumenty przedstawione przez stronę postępowania po zapoznaniu się z wynikami badań laboratoryjnych kanapy (wyrażone w piśmie z 2 sierpnia 2016 r.) sprowadzają się jedynie do teoretycznej polemiki z ustaleniami biegłego i Inspekcji Handlowej, mającymi na celu poddanie w wątpliwość ustaleń poczynionych przez ww. podmioty. Tymczasem zarówno badania organoleptyczne przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, jak również badania laboratoryjne, dokonane w oparciu o metodę badawczą określoną w zharmonizowanej normie technicznej dotyczącej wymagań bezpieczeństwa dla mebli przeznaczonych do leżenia potwierdziły, że kwestionowana kanapa, po jej rozłożeniu, nie spełnia wymagań bezpieczeństwa w zakresie posiadanej stateczności. Na powyższą ocenę, w opinii Prezesa UOKiK nie mają wpływu podnoszone przez stronę postępowania argumenty odnoszące się do faktu, że produkt jest przeznaczony głównie do siedzenia, małe prawdopodobieństwo spania na brzegu kanapy, czy też okoliczność, że podczas użytkowania mebel jest ustawiony przy ścianie. Wskazać bowiem należy, że rozkładane kanapy o konstrukcji mebla będącego przedmiotem postępowania niejednokrotnie pełnią funkcję podstawowego mebla do spania, zwłaszcza w niewielkich mieszkaniach lub w przypadku większej liczby domowników. Ponadto, nawet gdyby uznać,

że są one rozkładane okazjonalnie (np. dla gości, do zabawy przez dzieci itp.) nie wpływa to na fakt, że konsumenci korzystający z tej funkcji mają prawo oczekiwać, że mebel będzie bezpieczny również w tym przypadku. Nie bez znaczenia w okolicznościach niniejszej sprawy jest również fakt, że co prawda z zakresu normy PN-EN 1725:2001 wynika, że w przypadku wyrobów wielofunkcyjnych (za jak należy uznać kanapę CLEO) można zastosować inne badania, jednak strona postępowania nie tylko ich nie przedstawiła, ale sama dokonując zmian w konstrukcji kwestionowanego mebla oparła się na wymaganiach pkt 7.2 ww. normy, zlecając Instytutowi Technologii Drewna przeprowadzenie w tym zakresie badań kanapy o zmienionej konstrukcji. Powyższe potwierdza zatem, że strona postępowania uznaje zasadność dokonywania oceny bezpieczeństwa produkowanej przez nią kanapy w oparciu o wymagania normy PN-EN 1725:2001, a kwestionowanie wyników badań laboratoryjnych produktu dokonanych w toku postępowania wszczętego na skutek ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r. związane jest z ich negatywnym wynikiem. Nie ma również racji strona postępowania twierdząc, że wyniki badań laboratoryjnych kanapy potwierdzają co najwyżej, że mebel ten traci stateczność w przypadku, gdy jednocześnie usiądą na samej krawędzi kanapy dwie osoby dorosłe o łącznej wadze 120 kg. Należy bowiem zauważyć, że kwestionowany mebel tracił stateczność także podczas badań organoleptycznych, gdzie testy użytkowe tego mebla wykonywane były przez jedną osobę (*vide* sprawozdaniu z badań organoleptycznych produktu nr 3 z 22 października 2015 r. – k. 42-52 akt kontroli Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej). Podobnie, nawet gdyby przyjąć, że spanie w pobliżu krawędzi kanapy (tj. w odległości do 6 cm od jej brzegu) nie jest powszechnym zjawiskiem, to mając na uwadze, że kontrolowanie pozycji ciała w czasie snu jest niemożliwe, mebel, który może służyć również do spania, powinien spełniać wymagania dotyczące stateczności także w takim przypadku. Podkreślić przy tym trzeba, że badanie stateczności poprzez przykładanie odpowiedniej siły w odległości 60 mm od krawędzi mebla określone zostało w europejskiej normie technicznej i jest stosowane przez jednostki badawcze wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej. W końcu stwierdzić również trzeba, że strona postępowania nie ma żadnego wpływu na to, gdzie w pomieszczeniu kanapa zostanie ustawiona, a twierdzenie przez nią, że będzie ona ustawiona przy ścianie, w związku z czym do upadku nie dojdzie, jest oczywistą nadinterpretacją i nie może zostać uznane za zasadne.

Za nieuzasadnione uznać także należy twierdzenie strony postępowania, jakoby bezpieczeństwo kanapy CLEO potwierdzała podnoszona przez nią okoliczność braku skarg i reklamacji w związku z używaniem mebla. Zadaniem organu nadzoru jest bowiem jak

najszybsza reakcja na informacje o prawdopodobieństwie niespełnienia przez konkretny produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa i dobór odpowiednich środków – przewidzianych w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów – w celu eliminacji stwarzanych przez niego zagrożeń. Reagowanie przez organ nadzoru jedynie na skutek znanych mu skarg lub reklamacji na produkt wypaczałoby cel ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, która uprawnia Prezesa UOKiK do podejmowania działań w celu odwrócenia niebezpieczeństwa oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów. Powyższe wskazuje jednoznacznie, że działania organu nadzoru powinny mieć w pierwszym rzędzie charakter prewencyjny, a nie następczy. Stanowisko to podzielił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, który w wyroku z 2 marca 2010 r., sygn. VI S.A./Wa 2062/09 stwierdził, że: *„brak skarg ze strony konsumentów nie świadczy o bezpieczeństwie produktu, natomiast do obowiązków organu nadzoru należy podjęcie stosownych działań w celu ochrony zdrowia i życia nabywców towarów”*. Abstrahując od powyższego, Prezes UOKiK pragnie wskazać w tym miejscu, że okoliczność braku skarg i reklamacji związanych z bezpieczeństwem kanapy, została uwzględniona na korzyść strony postępowania przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej nałożonej w zaskarżonej decyzji.

Odnosząc się natomiast do podnoszonej przez stronę postępowania okoliczności podjęcia działań naprawczych w stosunku do kanapy będącej przedmiotem postępowania (polegających na dokonaniu zmian w konstrukcji mebla celem dodatkowego zabezpieczenia jego części oparciowej), co stanowi w jej opinii o podjęciu pełnej współpracy z organem nadzoru, stwierdzić trzeba, że podczas postępowania zakończono zaskarżoną decyzją, strona postępowania nie przekazała dowodów, pozwalających uznać, że działania te podjęła w stosunku do egzemplarzy produktów wprowadzonych na rynek w 2015 r. W trakcie trwającego prawie pięć miesięcy postępowania pierwszoinstancyjnego strona postępowania nie przekazała żadnych dowodów potwierdzających dokonanie napraw w egzemplarzach mebli znajdujących się w posiadaniu dystrybutorów lub potwierdzających nieposiadanie przez nich wadliwych kanap. Należy przy tym zauważyć, że od początku postępowania jego strona była informowana, jakie dowody powinna przedłożyć w tym zakresie, a termin na ich przekazanie był wielokrotnie przedłużany. Przekazanie przez stronę postępowania w piśmie z 26 kwietnia 2016 r. (które wpłynęło do UOKiK 28 kwietnia 2016 r.) oświadczeń 7 z 284 dystrybutorów kanapy CLEO z 2015 roku o posiadaniu kwestionowanego mebla nie może zostać uznane za podjęcie wystarczających i adekwatnych działań w stosunku do kanap wprowadzonych na rynek. Tymczasem *„(...) również na stronie ciąży obowiązek współdziałania z organem i przedstawienia konkretnych dowodów na poparcie swoich*

twierdzeń, zwłaszcza, gdy postępowanie zmierza do nałożenia na nią obowiązków, a nieudowodnienie konkretnego faktu może prowadzić do wydania decyzji dlań niekorzystnej” (tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 19 czerwca 2013 r., sygn. akt: IV SA/Po 481/13).

Podsumowując dotychczasowe rozważania uznać należy, że kanapa CLEO nie spełnia ogólnych wymagań bezpieczeństwa, a obowiązki nałożone na stronę postępowania są niezbędne do wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez ww. produkt oraz adekwatne do stwarzanego przez niego zagrożenia.

Stwierdzenie, że kanapa będąca przedmiotem postępowania nie jest produktem bezpiecznym stanowi natomiast wystarczającą przesłankę do nałożenia przez Prezesa UOKiK kary pieniężnej na stronę postępowania. Wprowadzając bowiem ten produkt na rynek, strona postępowania naruszyła art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Naruszenie tego przepisu, zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, upoważnia Prezesa UOKiK do nałożenia na producenta kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Odnosząc się do zaprezentowanych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzutów odnośnie prawidłowości ustalenia przez Prezesa UOKiK wysokości nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, stwierdzić trzeba, że nie zasługują one na uwzględnienie. Twierdzenie przez stronę postępowania, jakoby Prezes UOKiK nakładając na nią karę w wysokości zbliżonej do jej maksymalnego wymiaru świadczy o tym, że nie dokonał on w ogóle miarkowania wysokości kary, jest chybione. Zauważyć należy, że ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów przewiduje maksymalną karę pieniężną w wysokości 100 000 zł, podczas gdy kara nałożona w niniejszej sprawie wynosi 82 000 zł. Ponadto przy jej nakładaniu Prezes UOKiK posiłkował się również pomocniczym kryterium korzyści osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży w 2015 roku 3 534 kanap, która wyniosła 3 240 854,70 zł. Ponadto wskazać należy, że nałożona przez Prezesa UOKiK kara stanowi niespełna 25% korzyści osiągniętej ze sprzedaży produktu, co w opinii Prezesa UOKiK stanowi realną dolegliwość finansową dla strony postępowania, wynikającą z funkcji administracyjnej kary pieniężnej, nie pozbawiając jej jednocześnie całości środków finansowych uzyskanych ze sprzedaży produktu. Zdaniem Prezesa UOKiK nałożona na stronę postępowania kara pieniężna nie może zatem zostać uznana za nadmierną. Jak wynika bowiem z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 22 maja 2015 r. (VI SA/Wa 3597/14) *„kara pełni funkcję prewencyjną, - jest wyraźnym ostrzeżeniem na przyszłość*

zapobiegającym powstawaniu nagannych praktyk rynkowych – oraz pełni funkcję represyjną stanowi dolegliwość dla przedsiębiorcy nie niosąc za sobą jednocześnie ryzyka wyeliminowania go z obrotu gospodarczego. Kary wymierzane w sprawach z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, uwzględniając kryteria ich wymierzania przewidziane w ww. ustawie, nie mogą mieć charakteru symbolicznego”.

Nietrafionym zarzutem jest również twierdzenie przez stronę postępowania, że przy wymierzaniu kary organ nadzoru nie uwzględnił stopnia i okoliczności naruszenia przez nią obowiązków. Wskazać należy, że Prezes UOKiK szczegółowo wskazał zarówno na okoliczności obciążające stronę postępowania (toczące się uprzednio wobec niej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżka OSKAR, duża liczba produktów wprowadzonych na rynek, produkcja mebli jako główny przedmiot prowadzonej działalności gospodarczej), jak również okoliczności wpływające na jej korzyść, za którą uznał brak skarg i reklamacji związanych z bezpieczeństwem kwestionowanej kanapy. Ponadto, wbrew twierdzeniom strony postępowania, Prezes UOKiK nie dokonał porównania niniejszego postępowania z toczącym się wcześniej wobec niej postępowaniem w sprawie ogólnego bezpieczeństwa łóżka OSKAR, zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/85/2015 z 14 września 2015 r. W zaskarżonej decyzji organ nadzoru stwierdził natomiast, że jako przedsiębiorca trudniący się profesjonalnym wytwórstwem mebli strona postępowania powinna przykładać szczególną wagę do bezpieczeństwa wprowadzanych przez nią na rynek produktów, zwłaszcza w przypadku, gdy niespełna rok wcześniej toczyło się wobec niej postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa innego mebla. Powyższe w opinii Prezesa UOKiK uzasadnia twierdzenie, że strona postępowania powinna być tym bardziej świadoma ciążących na niej, na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, obowiązków – w szczególności zaś wprowadzać na rynek wyłącznie bezpieczne produkty. Prezes UOKiK stoi przy tym na stanowisku, że ponowne naruszenie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi uzasadnioną okoliczność obciążającą przedsiębiorcę przy miarkowaniu wysokości nakładanej na niego kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, przeprowadzeniu dodatkowego dowodu z opinii biegłego i uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę postępowania w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, nie dopatrył się w niniejszej sprawie przesłanek, które przemawiałyby za uchyleniem zaskarżonej decyzji. W całości należy podtrzymać wszelkie argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji, uzasadniające dokonaną ocenę bezpieczeństwa kanapy CLEO, nałożenie na stronę postępowania obowiązków określonych w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a i c ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz kary pieniężnej na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy. W związku z powyższym, Prezes UOKiK stwierdził, że decyzja nr 1/50/2016 z 26 kwietnia 2016 r. była prawidłowa i brak jest podstaw do jej uchylenia.

Jednocześnie, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę Meblarską Spółdzielnię Pracy „DĄB” z siedzibą w Gdyni obowiązek uiszczenia kwoty 811,80 zł (słownie: osiemset jedenaście złotych i osiemdziesiąt groszy), która stanowi równowartość kosztów opinii biegłego – badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Instytut Technologii Drewna z siedzibą w Poznaniu. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie faktury VAT Nr FVS 1025/07/2016 z 8 lipca 2016 r., wystawionej przez powyższe laboratorium.

Mając powyższe na względzie, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego, koszty badań laboratoryjnych produktu należy uiszczyć na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni

od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie nałożonych kosztów badań – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 i 846) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt 2 niniejszej decyzji, na podstawie art. 264 § 2 i art. 141 oraz art. 127 § 3 w związku z art. 144 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, należy złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka